

Περιεχόμενα

- Η έννοια της ασφάλειας – είδη επιθέσεων
- Μοντέλα ασφάλειας
- Αποδείξεις Ασφάλειας
- Ανταλλαγή κλειδιού Diffie - Hellman

Η έννοια της ασφάλειας – είδη επιθέσεων

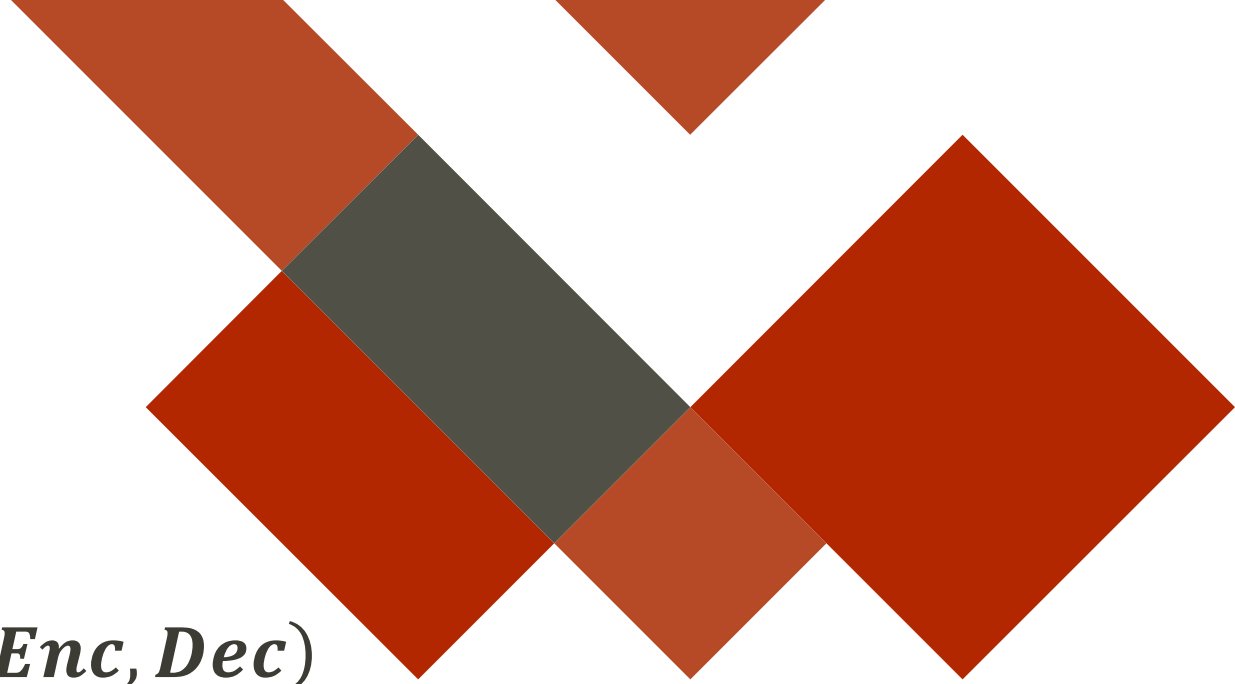
Εισαγωγή

- Χαρακτηρίζουμε ένα σύστημα ως ασφαλές. Τι εννοούμε;
- Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι για τον χαρακτηρισμό μας;
 - Ανάγκη για αυστηρότητα
- **Μια βασική ασυμμετρία:**
 - Ασφάλεια: Προστασία από κάθε απόπειρα παραβίασης $\forall$
 - Μη-ασφάλεια: Αρκεί να γίνει μία παραβίαση $\exists$

Ορισμός κρυπτοσυστήματος

- Μια πλειάδα $CS = (M, C, K, KGen, Enc, Dec)$
 - M : Σύνολο μηνυμάτων
 - C : Σύνολο κρυπτογραφημάτων
 - K : Σύνολο κλειδιών
 - $KGen$: Αλγόριθμος δημιουργίας κλειδιών
 - Enc : Αλγόριθμος κρυπτογράφησης
 - Dec : Αλγόριθμος αποκρυπτογράφησης

Δημιουργία κλειδιών

- $KGen(1^\lambda) \rightarrow (ek, dk) \in K^2$
- Πιθανοτικός αλγόριθμος; Επιλέγει κλειδιά ομοιόμορφα από K^2
- λ : Παράμετρος ασφάλειας (πλήθος bits του κλειδιού)
 - Συμβολισμός στο μοναδιαίο σύστημα αρίθμησης
 - Χαρακτηρισμός ασφάλειας ως προς μέγεθος λ και όχι ως προς το πλήθος των ψηφίων της αναπαράστασής της.
 - Π.χ. για ασφάλεια 80 bits θέλουμε να έχουμε 80 ψηφία και όχι $\log_2 80 \approx 7$ ή $\log_{10} 80 \approx 2$
- **Σημασία λ για:**
 - χρόνο παραγωγής κλειδιών
 - χρόνο εκτέλεσης κρυπτογράφησης,
 - υπολογιστικής προσπάθειας / πιθανότητας επιτυχίας 'σπασίματος

Δημιουργία κλειδιών

- Συμμετρικά κρυπτοσυστήματα
 - $ek = dk$
- Ασύμμετρα κρυπτοσυστήματα
 - $ek \neq dk$
 - Το ek μπορεί να δημοσιοποιείται και όποιος θέλει θα δημιουργεί εύκολα κρυπτογραφήματα ή να επαληθεύει υπογραφές
 - Κρυπτογραφία δημοσίου κλειδιού
 - Το dk πρέπει να μείνει μυστικό

(Από)Κρυπτογράφηση

- $Enc(ek, m) \rightarrow c \in \mathcal{C}$
 - Ντετερμινιστικός αλγόριθμος: το μήνυμα αντιστοιχεί πάντα στο ίδιο κρυπτογράφημα
 - Πιθανοτικός αλγόριθμος: το μήνυμα αντιστοιχεί σε σύνολο από πιθανά κρυπτογραφήματα
- $Dec(dk, c) \rightarrow m \in M$
 - Πάντα ντετερμινιστικός
 - Αν η κρυπτογράφηση είναι πιθανοτική πρέπει με κάποιον τρόπο να αναιρέσει την τυχαιότητα
- **Ορθότητα:**
 - $Dec(dk, Enc(ek, m)) = m, \forall m \in M, (ek, dk) \leftarrow KGen(1^\lambda)$

Ο αντίπαλος $\mathcal{A}$

- Οντότητα που μοντελοποιεί όλες τις επιθέσεις που μπορεί να γίνουν στο κρυπτοσύστημα
- Έχει πάντα στη διάθεσή του το κρυπτοκείμενο c και στα ασύμμετρα συστήματα και το key_{enc}
- Πιθανοί στόχοι:
 - $Enc(ek, m) = m$ είναι άθραυστο (και άχρηστο)
 - Να μάθει το m ?
 - Αν μάθει το 90%;
 - Να μάθει ένα κατηγορημα του m ?
 - Π.χ. ότι το τελευταίο bit είναι 1;
- Χρειάζονται αυστηροί ορισμοί για:
 - Κριτήρια επιτυχίας $\mathcal{A}$
 - Τρόποι επίθεσης
 - Υπολογιστικές δυνατότητες

Είδη επιθέσεων

- **Ciphertext-only Attack (CoA)**
 - Ο $\mathcal{A}$ διαθέτει μόνο το κρυπτοκείμενο
 - Ωτακουστής (Eve): Παθητικός αντίπαλος που παρακολουθεί το κανάλι επικοινωνίας (στιγμιαία)
- **Known Plaintext Attack (KPA)**
 - Παθητικός αντίπαλος
 - Διαθέτει ζεύγη (m, c) μηνυμάτων – κρυπτοκειμένων
 - **Ρεαλιστικό σενάριο:**
 - Κάποια μηνύματα δεν είναι απόρρητα (π.χ. handshakes, ACKs κλπ)
 - Μετά από καιρό κάποια κρυπτογραφημένα μηνύματα δημοσιοποιούνται
 - π.χ. μηνύματα πρόγνωσης καιρού Enigma

Είδη Επιθέσεων (2)

- **Chosen Plaintext Attack (CPA)**

- Ενεργός αντίπαλος
- Διαθέτει ζεύγη (m, c) μηνυμάτων – κρυπτοκειμένων
- *Μπορεί να ζητήσει την **κρυπτογράφηση** μηνυμάτων της επιλογής του (πρόσβαση σε μαντείο κρυπτογράφησης)*
- **Τετριμμένο σενάριο** για ασύμμετρα: Με το δημόσιο κλειδί μπορεί να κατασκευάσει c κατά βούληση
- **Ιστορικό Παράδειγμα:** Σπάσιμο κρυπτοσυστήματος JN-25b στη ναυμαχία του Midway (Ιούνιος 1942)
 - Υποψία ότι $Enc("Midway") = "AF"$
 - Αποστολή Μηνυμάτων για επισκευή του συστήματος υδροδότησης του 'Midway'
 - Συλλογή Επικοινωνιών Ιαπώνων και συσχέτιση με χρονική στιγμή

Είδη Επιθέσεων 3

- **Chosen Ciphertext Attack (CCA)**

- Ενεργός αντίπαλος
- Διαθέτει ζεύγη (m, c) μηνυμάτων – κρυπτοκειμένων
- Μπορεί να ζητήσει την κρυπτογράφηση μηνυμάτων της επιλογής του (πρόσβαση σε μαντείο κρυπτογράφησης)
- *Μπορεί να ζητήσει την **αποκρυπτογράφηση** κρυπτοκειμένων της επιλογής του (πρόσβαση σε μαντείο αποκρυπτογράφησης)*
 - Ο αντίπαλος μπορεί να βγάλει έμμεσα συμπεράσματα από αντιδράσεις σε κρυπτογραφημένα μηνύματα (της επιλογής του)
 - Π.χ. αποστολή μη αποδεκτών μηνυμάτων σε πρωτόκολλο (Bleichenbacher RSA PKCS1 attack)
 - Ενέργεια στον πραγματικό κόσμο (πχ. αγορά μετοχών) ως αντίδραση σε κρυπτογραφημένα μηνύματα.

Μοντέλα Ασφάλειας

Οι κανόνες του Kerchoffs (1883)

Οι πρώτες προσπάθειες ορισμού ασφάλειας
κρυπτοσυστημάτων

Αρχή 1: Το κρυπτοσύστημα θα πρέπει να είναι **πρακτικά** απρόσβλητο, αν δεν γίνεται απόλυτα .

Λόγοι:

- Διάρκεια Κρυπτανάλυσης > Διάρκεια Ζωής Μηνύματος
- Μικρή Πιθανότητα Επιτυχίας
- Υπολογιστική Ασφάλεια

Οι κανόνες του Kerchoffs (1883)

Αρχή 2: Ο αλγόριθμος (από)κρυπτογράφησης δεν πρέπει να είναι μυστικός. Πρέπει να μπορεί να πέσει στα χέρια του $\mathcal{A}$ χωρίς να δημιουργήσει κανένα πρόβλημα. Αντίθετα το κλειδί μόνο πρέπει να είναι μυστικό.

Λόγοι:

- Το κλειδί διανέμεται πιο εύκολα από τους αλγόριθμους (μικρότερο μέγεθος, απλούστερη δομή)
- Το κλειδί είναι πιο εύκολο να αλλαχθεί αν διαρρεύσει
- Πιο πρακτική χρήση για περισσότερους από έναν συμμετέχοντες
- Ανοικτό κρυπτοσύστημα: Εύκολη μελέτη

Οι κανόνες του Kerchoffs (1883)

- Εμπειρικές Αρχές
- Αν και έχουν παράδοση αιώνων ακόμα και σήμερα δεν εφαρμόζονται πλήρως
 - (Μεγάλες) εταιρίες δημιουργούν και χρησιμοποιούν δικούς τους μυστικούς αλγόριθμους/πρωτόκολλα
 - Crypto Snake Oil (Bruce Schneier) [snake oil Archives - Schneier on Security](#)

Αποδείξιμη Ασφάλεια

Μαθηματική (Λογική) **απόδειξη** ότι το κρυπτοσύστημα έχει κάποιες ιδιότητες ασφάλειας οι οποίες έχουν οριστεί τυπικά.

Παράδειγμα: Τέλεια μυστικότητα (Shannon)

Δυστυχώς όμως η τέλεια μυστικότητα δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην κρυπτογραφία δημοσίου κλειδιού.

Γιατί;

Σημασιολογική Ασφάλεια

- Goldwasser, Micali (1982)
- Βασική ιδέα: Χαλαρώνουμε τις απαιτήσεις ασφάλειας για να οδηγηθούμε σε έναν πρακτικό ορισμό
- Λαμβάνουμε υπ' όψιν:
 - την υπολογιστική ισχύ του $\mathcal{A}$
 - την πιθανότητα επιτυχίας
 - το είδος των επιθέσεων
 - τον στόχο του $\mathcal{A}$

Ένας υπολογιστικά περιορισμένος $\mathcal{A}$ δεν μπορεί να επιτύχει στην επίθεση του παρά μόνο με αμελητέα πιθανότητα σε σχέση με την παράμετρο ασφάλειας

Ρητή προσέγγιση

Ορισμός: Ένα κρυπτοσύστημα είναι (τ, ϵ) -ασφαλές αν οποιοσδήποτε $\mathcal{A}$ σε χρόνο το πολύ τ , δεν μπορεί να το σπάσει με πιθανότητα καλύτερη από ϵ

Συνέπεια: Ένα κρυπτοσύστημα με παράμετρο ασφάλειας λ είναι $\left(\tau, \frac{\tau}{2^\lambda}\right)$ -ασφαλές στην καλύτερη περίπτωση

Εξήγηση: Μια επίθεση brute-force σε χρόνο τ έχει πιθανότητα επιτυχίας $\frac{\tau}{2^\lambda}$

Πρακτικά:

Βραχυχρόνια ασφάλεια με:

$$\tau \in [2^{80}..2^{100}] \text{ και } \epsilon \approx 2^{-64}$$

Μακροχρόνια ασφάλεια με:

$$\tau \approx 2^{128} \text{ και } \epsilon \approx 2^{-128}$$

Quantum Computers:

$$\tau \approx 2^{256} \text{ (αλγόριθμος Grover)}$$

Ρητή προσέγγιση

Distributed.net RC5 brute force cracking

56bits	250 days (1997)
64bits	5 years (2002)
72bits	36 years (...)
Bitcoin mining	
2022	2^{90} hashes
2023	2^{93} hashes
2024	2^{94} hashes

Εκτιμάται ότι από το Big Bang έχουν περάσει $2^{58}sec$

Πρακτικά η ρητή προσέγγιση δεν χρησιμοποιείται:

- Δεν λαμβάνει υπ' όψιν το υπολογιστικό μοντέλο
- Δεν ασχολείται με το τι θα γίνει μετά το τ

Ασυμπτωτική προσέγγιση

- Υπολογιστικά Περιορισμένος Αντίπαλος:
 - Probabilistic Polynomial Time
- Οι ορισμοί ισχύουν για μεγάλες τιμές του λ
- Επιτρέπει προσαρμογή της ασφάλειας με αλλαγή του μήκους του κλειδιού

Ένας υπολογιστικά περιορισμένος $\mathcal{A}$ δεν μπορεί να επιτύχει στην επίθεση του παρά μόνο με αμελητέα πιθανότητα σε σχέση με την παράμετρο ασφάλειας

Σημασιολογική Ασφάλεια

Ο PPT $\mathcal{A}$ θέλει με είσοδο ένα κρυπτοκείμενο να υπολογίσει ένα **efficiently computable** κατηγορήμα για το μήνυμα: $Q: M \rightarrow \{0,1\}$

Γενικά: $\Pr_{m \in M} [Q(m) = 0] = \Pr_{m \in M} [Q(m) = 1] = \frac{1}{2}$

Ορίζουμε το πλεονέκτημα του $\mathcal{A}$ για κατηγορήμα q σε κρυπτόςύστημα με κλειδί k ως:

$$Adv_{\mathcal{A},Q}(\lambda) = \left| \Pr[\mathcal{A}(c) = Q(Dec_k(c))] - \frac{1}{2} \right|$$

Αν ο $\mathcal{A}$ μαντέψει στην τύχη: $Adv_{\mathcal{A},Q}(\lambda) = 0$

Δύσχρηστος ορισμός:

- Δεν περιγράφει την επίθεση – αντίπαλο
- Μας ωθεί να ψάχνουμε κατηγορήμα
- Αλλά ενσωματώνει την παράμετρο ασφάλεια

Ένα κρυπτόςύστημα είναι σημασιολογικά ασφαλές αν για κάθε PPT αντίπαλο και για κάθε κατηγορήμα $Adv_{\mathcal{A},Q}(\lambda) = negl(\lambda)$

Αμελητέα Συνάρτηση

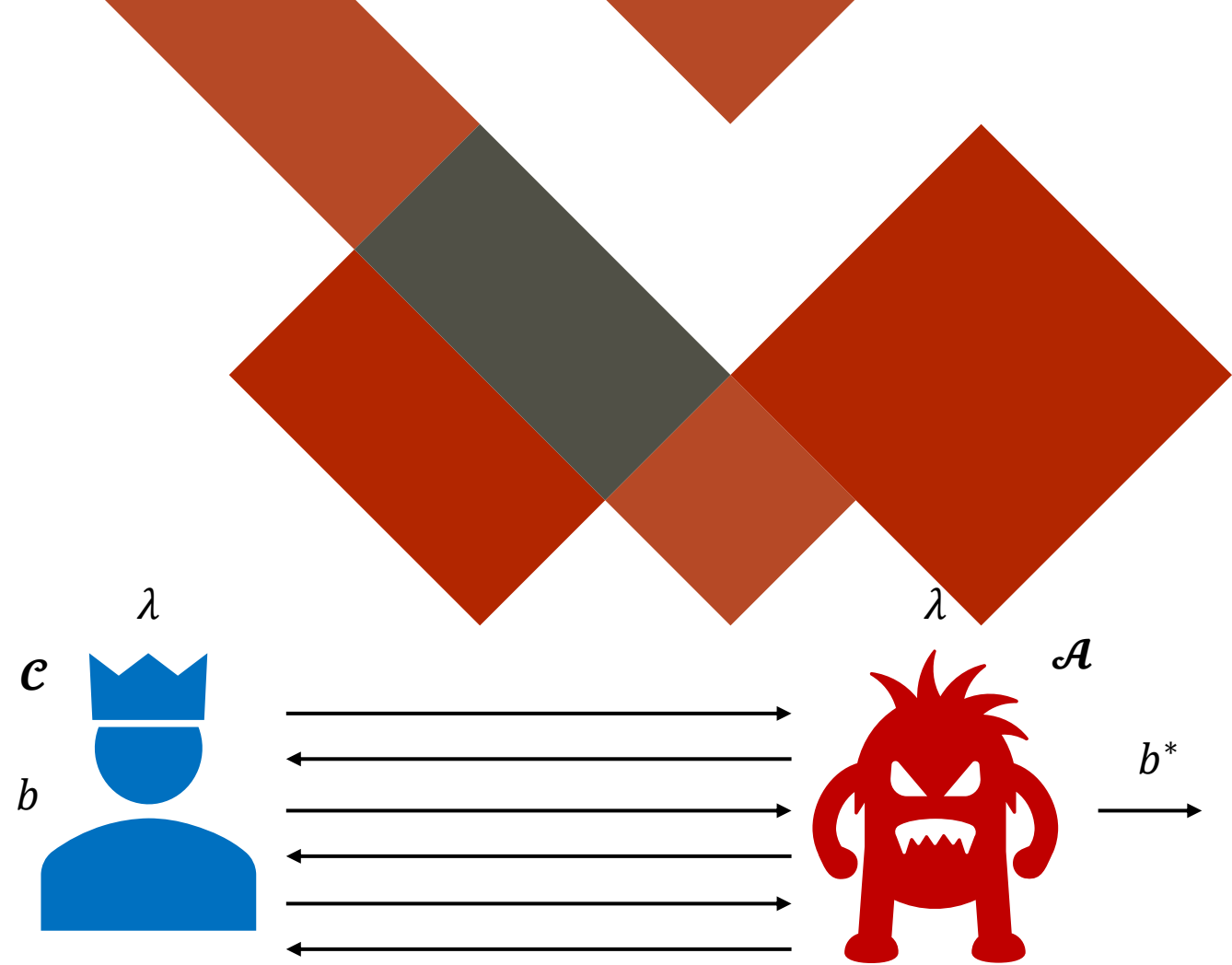
- Μεγαλώνει πιο αργά από αντίστροφο πολυώνυμο

Μια συνάρτηση f είναι αμελητέα αν για κάθε πολύωνυμο p υπάρχει n_0 : $\forall n > n_0: f(n) < \frac{1}{p(n)}$

- Παραδείγματα: $2^{-n}, 2^{-\sqrt{n}}$

Μη-διακρισιμότητα (Indistinguishability)

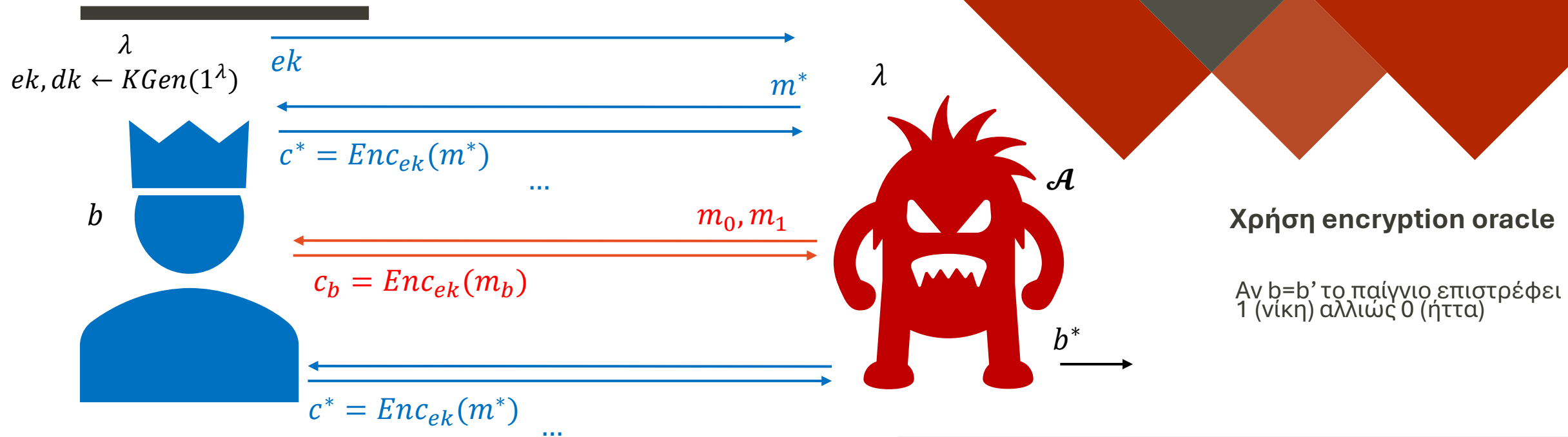
- Ορίζουμε την ασφάλεια μέσω ενός παιγνίου μεταξύ του υπερασπιστή (challenger) του κρυπτοσυστήματος $\mathcal{C}$ και του αντιπάλου $\mathcal{A}$
- Οι $\mathcal{C}$, $\mathcal{A}$ ανταλλάσσουν μηνύματα
- Κάποια στιγμή ο $\mathcal{C}$ θα κάνει μια τυχαία επιλογή $b \leftarrow \{0,1\}$
- Ο $\mathcal{A}$ μαντεύει b^* για το b
- Κερδίζει αν $b^* = b$
- Το κρυπτοσύστημα είναι **μη διακρίσιμο** αν η πιθανότητα να κερδίσει ο $\mathcal{A}$ είναι αμελητέα.

Η ανταλλαγή μηνυμάτων δίνει περισσότερη εκφραστικότητα στον ορισμό γιατί μπορεί να περιγράψει την επίθεση του $\mathcal{A}$

Σημασιολογική Ασφάλεια $\Leftrightarrow$ Μη-διακρισιμότητα

IND-CPA

$$Adv_{\mathcal{A}, IND_{CPA}}(\lambda) = \left| \Pr[IND_{CPA}_{\mathcal{A}}(\lambda) = 1] - \frac{1}{2} \right| \leq negl(\lambda)$$

Game $CPA_{PKE}^{A,b}(\lambda)$	Oracle $Enc(m_0, m_1)$
1 : $(ek, dk) \leftarrow PKE.KeyGen(1^\lambda)$	1 : $c \leftarrow PKE.Enc(ek, m_b)$
2 : $b' \leftarrow A^{Enc}(ek)$	2 : return c
3 : return $(b = b')$	

IND-CPA

Θεώρημα

Ένα κρυπτοσύστημα που διαθέτει ντετερμινιστικό αλγόριθμο κρυπτογράφησης, δεν μπορεί να είναι ασφαλές σύμφωνα με τον ορισμό IND-CPA.

Απόδειξη

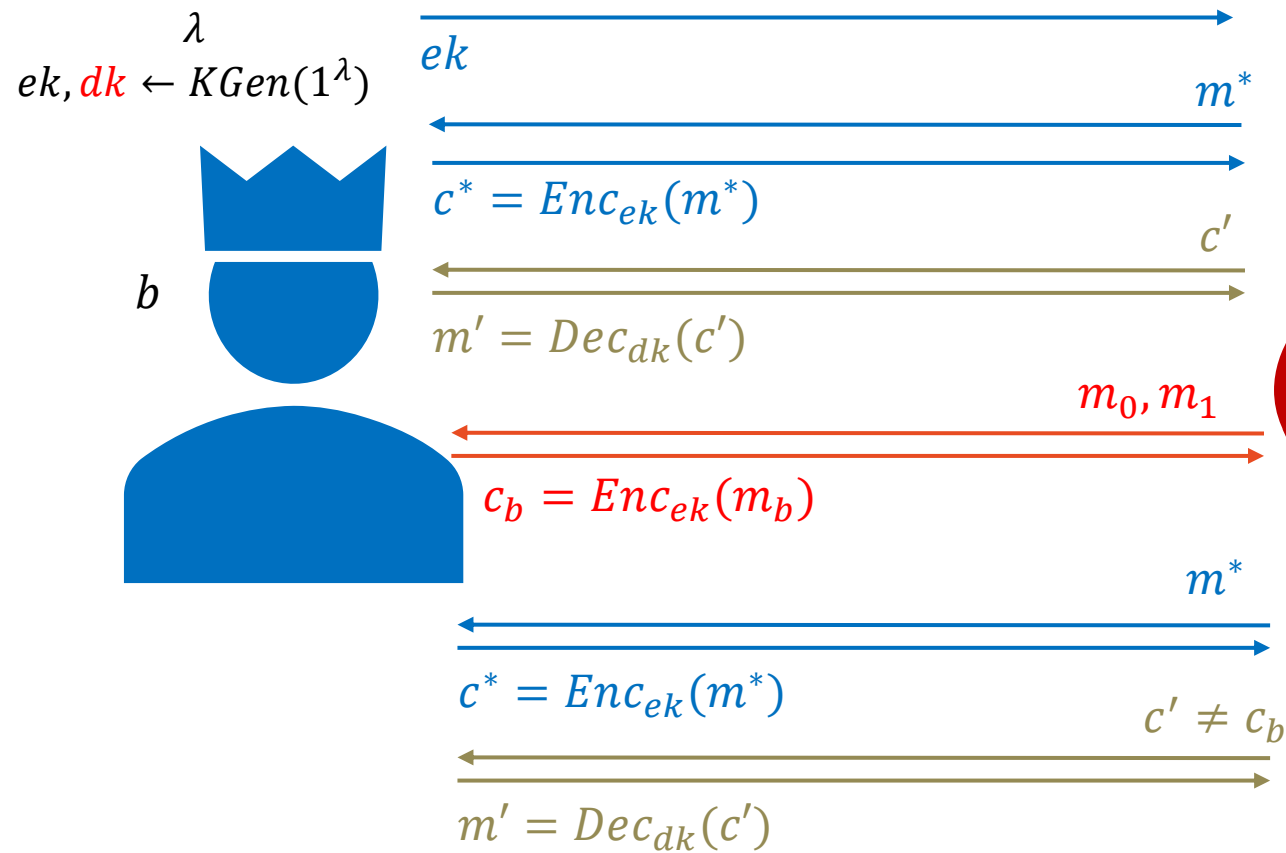
Ο αντίπαλος επιλέγει $m^* = m_0$. Λαμβάνει κρυπτογράφηση c^* .

Αν $c_b = c^*$ τότε $b' = 0$ αλλιώς $b^* = 1$.

Με αυτή τη στρατηγική κερδίζει πάντα.

Πώς θα επηρέαζε η πιθανοτική κρυπτογράφηση την στρατηγική αυτή?

IND-CCA

λ

b^*

Χρήση encryption decryption oracle

$$Adv_{\mathcal{A}, \text{INDCCA}}(\lambda) = \left| \Pr[\text{INDCCA}_{\mathcal{A}}(\lambda) = 1] - \frac{1}{2} \right| \leq \text{negl}(\lambda)$$

IND-CCA

- **IND-CCA1**

- Ο $\mathcal{A}$ **δεν μπορεί** να χρησιμοποιήσει το decryption oracle αφού έχει λάβει το c_b
- Προσωρινή δυνατότητα αποκρυπτογράφησης
- Θεωρητικό μόνο ενδιαφέρον

- **IND-CCA2 (adaptive CCA)**

- Ο $\mathcal{A}$ **μπορεί** να χρησιμοποιήσει το decryption oracle αφού έχει λάβει το c_b
- Τότε όμως δεν μπορεί να ρωτήσει το c_b
- Μπορεί όμως να ρωτήσει μια ‘πειραγμένη’ εκδοχή του c_b
- Μόνιμη δυνατότητα αποκρυπτογράφησης
- **Το επιθυμητό επίπεδο ασφάλειας για κρυπτοσυστήματα δημοσίου κλειδιού**

Malleability

Για κρυπτοκείμενο $c = Enc(m)$, υπάρχουν συναρτήσεις f, g τέτοιες ώστε $f(c) = Enc(g(m))$ όπου η g είναι εύκολα αντιστρέψιμη.

Αν ένα κρυπτοσύστημα είναι malleable, δεν μπορεί να είναι ασφαλές κατά IND-CCA2

Γιατί;

Τα malleable κρυπτοσυστήματα όμως έχουν πολλές χρήσιμες εφαρμογές γιατί επιτρέπουν πράξεις στα κρυπτοκείμενα που μεταφράζονται σε πράξεις στα μηνύματα (χρήσιμο στις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες κ.α.)

Πλήρως ομομορφική κρυπτογραφία (Gentry 2010): Επιτρέπονται οποιεσδήποτε πράξεις μεταξύ κρυπτοκειμένων.

Αποδείξεις Ασφάλειας

Κρυπτογραφικές αναγωγές

- Η ασφάλεια ενός πρωτοκόλλου ανάγεται στη δυσκολία ενός δύσκολου προβλήματος.
- **Αν ισχύει η υπόθεση $Υ$, τότε το σύστημα Σ είναι ασφαλές.**
- Ισοδύναμα (αντιθετοαντιστροφή):
- **Αν το σύστημα Σ ΔΕΝ είναι ασφαλές, τότε ΔΕΝ ισχύει η υπόθεση $Υ$.**
- Παραδείγματα $Υ$:
 - Δυσκολία Παραγοντοποίησης,
 - Δυσκολία Εύρεσης Διακριτού Λογαρίθμου, ...

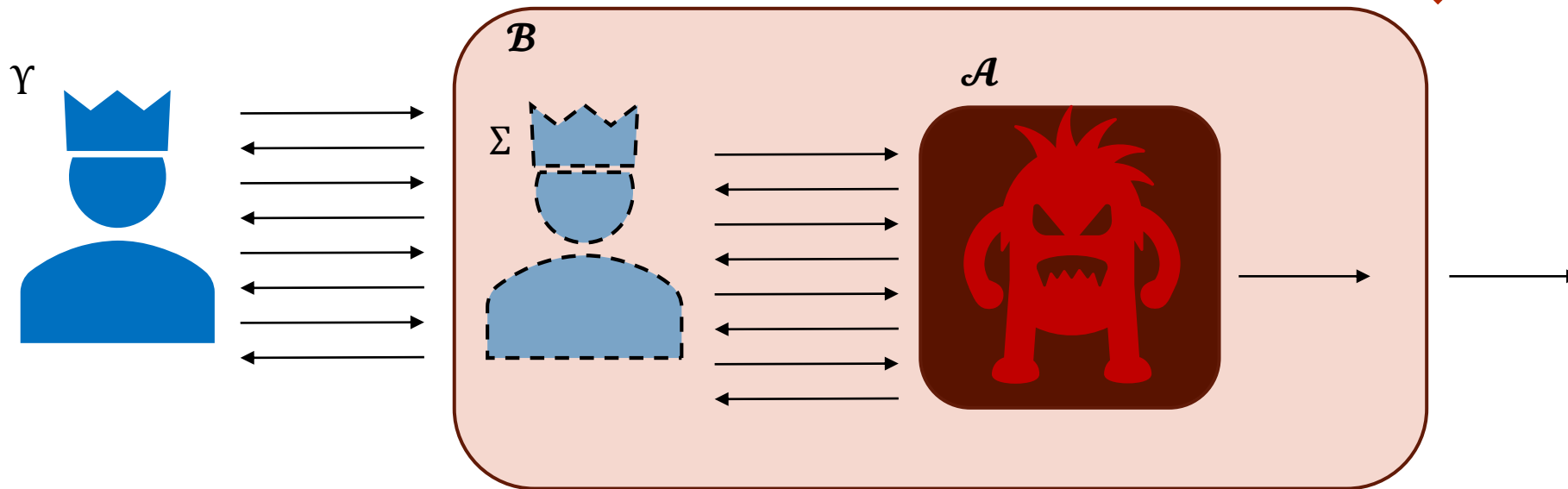

Κρυπτογραφικές αναγωγές

- Κατασκευαστική απόδειξη:
- Αφού το Σ δεν είναι ασφαλές, τότε υπάρχει ένας αντίπαλος $\mathcal{A}$ ο οποίος επιτυγχάνει με μη αμελητέα πιθανότητα στην επίθεση που ορίζεται στο παίγνιο ασφάλειας.
- Χρησιμοποιούμε τον $\mathcal{A}$ ως black-box και με τα μηνύματα που ανταλλάσσουμε με αυτόν κατασκευάζουμε αντίπαλο $\mathcal{B}$ που σπάει την υπόθεση Υ στο παίγνιο που την ορίζει.
- **Άτοπο:** γιατί **δεχόμαστε** ότι η υπόθεση είναι δύσκολη.

Κρυπτογραφικές Αναγωγές

Σχηματικά:

Παρατηρήσεις

- Ο $\mathcal{B}$ θα πρέπει να είναι PPT.
 - Δηλαδή η επεξεργασία που κάνει πέρα από την αλληλεπίδρασή με τον $\mathcal{A}$, θα πρέπει να είναι περιορισμένη.
 - Επιθυμητά και **tight**: Δηλαδή ο χρόνος του $\mathcal{B}$ και η πιθανότητα επιτυχίας του (μη αμελητέα) θα πρέπει να είναι **κοντά** στου $\mathcal{A}$
- Η αλληλεπίδραση του $\mathcal{A}$ με τον challenger της $\mathcal{Y}$ θα πρέπει να είναι μη διακρίσιμη από την αλληλεπίδραση με τον challenger του κρυπτοσυστήματος.
 - Π.χ. τα μηνύματα θα πρέπει είναι από τις ίδιες κατανομές.

Συζήτηση

- Η απόδειξη ασφάλειας παρέχει **σχετικές** και όχι απόλυτες εγγυήσεις.
 - Ισχύει με την υπόθεση της δυσκολίας του προβλήματος αναγωγής
- Αποτελεί ευκαιρία για καλύτερο ορισμό του πρωτοκόλλου / συστήματος.
 - Σημαντικό για πολύπλοκα συστήματα
- Εντείνει τις κρυπταναλυτικές προσπάθειες στο πρόβλημα της αναγωγής και όχι σε κάθε πρωτόκολλο / σύστημα ξεχωριστά.
- Ρυθμίζει την παράμετρο ασφάλειας
- Είναι τόσο καλή όσο το μοντέλο ασφάλειας (**KRACK Attacks: Breaking WPA2**)
- Δεν αποκλείει πρόβλημα στην υλοποίηση

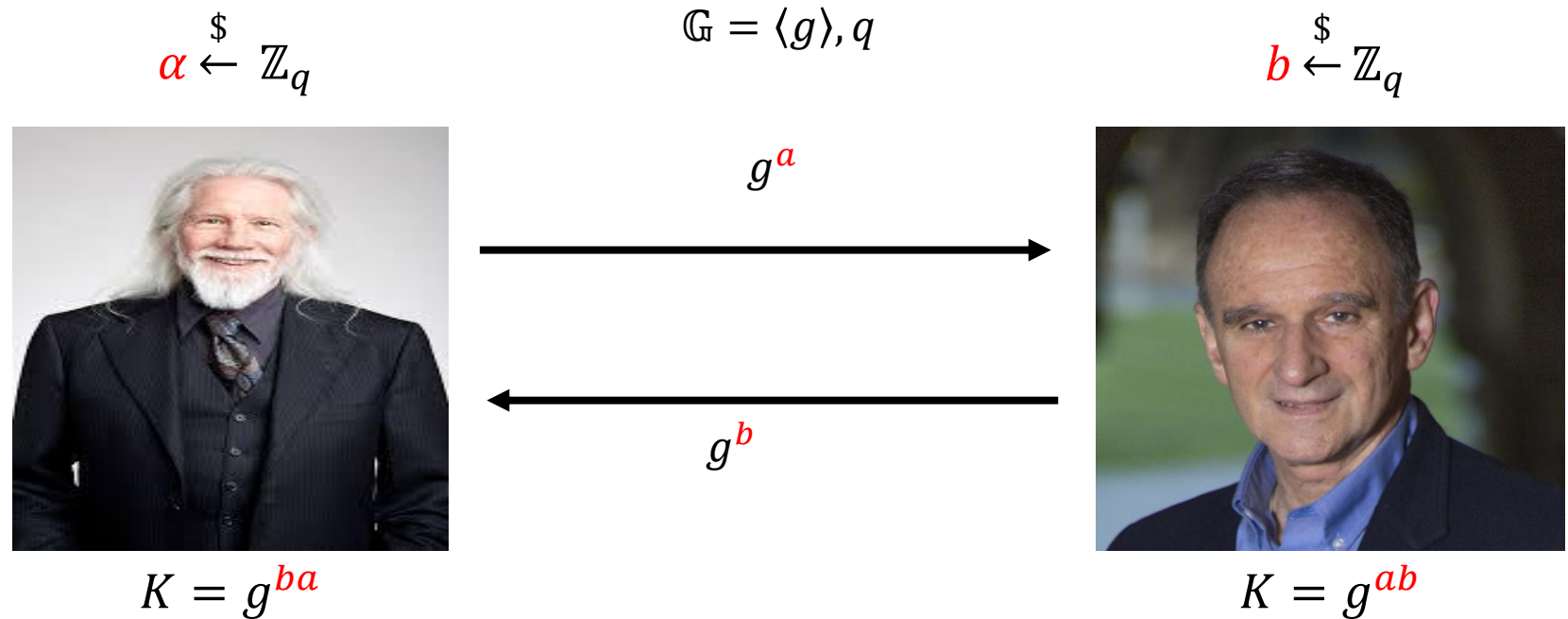

Ανταλλαγή κλειδιού Diffie - Hellman

New Directions in Cryptography (1976)

DHKE

- Ανταλλαγή Κλειδιού Diffie – Hellman (DHKE)
 - Καλύτερα **κατανεμημένη δημιουργία** κλειδιού
- Απαιτεί ομάδα τάξης πρώτου q (Ελλειπτική καμπύλη, υποομάδα $\mathbb{Z}_p^*$)
- Σημαντικό συστατικό πρωτοκόλλων Internet (TLS, SSL, IPSec, Signal)

Ασφάλεια DHKE

Το πρόβλημα του Διακριτού Λογάριθμου (DLP)

- Δίνεται μια κυκλική ομάδα $\mathbb{G} = \langle g \rangle$, με τάξη q και στοιχείο $y \in \mathbb{G}$.
- Ζητείται $x \in \mathbb{Z}_q$ ώστε $y = g^x$

Το υπολογιστικό πρόβλημα Diffie-Hellman (CDHP)

- Δίνεται μια κυκλική ομάδα $\mathbb{G} = \langle g \rangle$, με τάξη q και στοιχεία $g^\alpha, g^\beta \in \mathbb{G}$.
- Να υπολογιστεί το στοιχείο $g^{\alpha\beta}$

Το πρόβλημα απόφασης Diffie-Hellman (DDHP)

- Δίνεται μια κυκλική ομάδα $\mathbb{G} = \langle g \rangle$, με τάξη q και στοιχεία $g^\alpha, g^\beta \in \mathbb{G}$ και στοιχείο $y \in \mathbb{G}$.
- Να αποφασιστεί αν $g^{\alpha\beta} = y$.

• Υπόθεση DLP

- Το DLP είναι δύσκολο.

• Υπόθεση CDH (CDH Assumption)

- Το CDHP είναι δύσκολο.

• Υπόθεση DDH (DDH Assumption)

- Το DDHP είναι δύσκολο.

Σχέσεις προβλημάτων

$$DDHP \leq CDHP \leq DLP$$

$$CDHP \leq DLP$$

Αν μπορούμε να λύσουμε το DLP, τότε μπορούμε να υπολογίσουμε τα α, β από τα g^α, g^β και κατά συνέπεια να υπολογίσουμε το $\alpha\beta$ και στη συνέχεια το $g^{\alpha\beta}$.

$$DDHP \leq CDHP$$

Αν μπορούμε να λύσουμε το CDHP, τότε μπορούμε να υπολογίσουμε από τα g^α, g^β το $g^{\alpha\beta}$ και στη συνέχεια να ελέγξουμε αν $y = g^{\alpha\beta}$.

$$DDHA \Rightarrow CDHA \Rightarrow DLPA$$

- Δεν γνωρίζουμε αν ισχύει η αντίστροφη σειρά (ισοδυναμία).
- Σε συγκεκριμένες ομάδες ισχύει μάλλον ότι $DDHP < CDHP$
 - Εύκολο $DDHP$
 - **Μάλλον** Δύσκολο $CDHP$ (δηλ. δεν έχει αποδειχθεί εύκολο)

Τριάδες Diffie - Hellman

- $(g^{\alpha}, g^{\beta}, g^{a\beta})$ είναι μια τριάδα Diffie – Hellman
- $(g^{\alpha}, g^{\beta}, g^{\gamma})$ είναι μια τυχαία τριάδα στοιχείων της ομάδας $\mathbb{G}$.

Το πρόβλημα απόφασης Diffie-Hellman (DDHP)

Μπορούμε να ξεχωρίσουμε αποδοτικά σε μια ομάδα $\mathbb{G}$ να ξεχωρίσουμε τριάδες **Diffie – Hellman** από **τυχαίες** τριάδες;

DDHP σε μορφή παιχνιδιού

- Ο challenger παράγει την ομάδα και διαλέγει ένα τυχαίο bit
- Επίσης διαλέγει ομοιόμορφα 3 δείκτες.
- Αν $b = 0$ τότε θέτει $y = g^{ab}$ αλλιώς $y = g^c$
- Ο αντίπαλος λαμβάνει όλα τα στοιχεία και καλείται να μαντέψει το b
- Αν το βρει **σωστά κερδίζει**, αλλιώς **χάνει**.
- Πλεονέκτημα αντιπάλου:

- $Adv_{\text{DDH}}^{\mathcal{A}}(\lambda) = |\Pr[\mathcal{A}(g, g^a, g^b, g^{ab}) = 1] - \Pr[\mathcal{A}(g, g^a, g^b, g^c) = 1]|$
 - Η υπόθεση DDH ισχύει αν $Adv_{\text{DDH}}^{\mathcal{A}}(\lambda) \leq \text{negl}(\lambda)$

```
Input : security parameter  $\lambda$ 
Output:  $\{0, 1\}$ 
 $(G, g, q) \leftarrow \text{Gen}(1^\lambda)$ 
 $b \leftarrow \{0, 1\}$ 
 $a, b, c \leftarrow \mathbb{Z}_q$ 
if  $b = 0$  then
  |  $y := g^{ab}$ 
else
  |  $y := g^c$ 
end
 $b' \leftarrow \mathcal{A}(\text{guess}, G, g, q, g^a, g^b, y)$ 
if  $b = b'$  then
  | return 1
else
  | return 0
end
```

DHKE σε μορφή παιγνίου

Ο $\mathcal{A}$ δεν μπορεί να διακρίνει το κλειδί από ένα τυχαίο στοιχείο της ομάδας στην οποία ανήκει.

Ισοδύναμα

Ο $\mathcal{A}$ δεν αποκτά καμία χρήσιμη πληροφορία για το κλειδί που δημιουργείται.

- Παιγνίο $KE_{\mathcal{A}, DHKE}$
- Ο challenger παράγει την ομάδα και διαλέγει ένα τυχαίο bit
- Εκτελεί το πρωτόκολλο DHKE το οποίο παράγει ένα transcript τ και ένα κλειδί K
 - transcript τ : τα δημόσια μηνύματα που ανταλλάσσονται
 - κλειδί K : ιδιωτικό αποτέλεσμα
- Αν $b = 0$ τότε ο $\mathcal{A}$ λαμβάνει (τ, K) με σωστό K αλλιώς $K \leftarrow_{\$} \mathbb{G}$
- Ο αντίπαλος μαντεύει b' . Αν $b = b'$ κερδίζει (αποτέλεσμα παιγνίου 1), αλλιώς χάνει (αποτέλεσμα παιγνίου 0).
- Πλεονέκτημα αντιπάλου:
 - $Adv_{DHKE}^{\mathcal{A}}(\lambda) = \left| \Pr[KE_{\mathcal{A}, DHKE}(\tau, K) = 1] - \frac{1}{2} \right|$
- Το πρωτόκολλο DHKE είναι ασφαλές αν $Adv_{DHKE}^{\mathcal{A}}(\lambda) \leq negl(\lambda)$

Απόδειξη Ασφάλειας DHKE

Θεώρημα Αν ισχύει η DDHA, τότε το πρωτόκολλο DHKE είναι ασφαλές απέναντι σε παθητικό αντίπαλο.

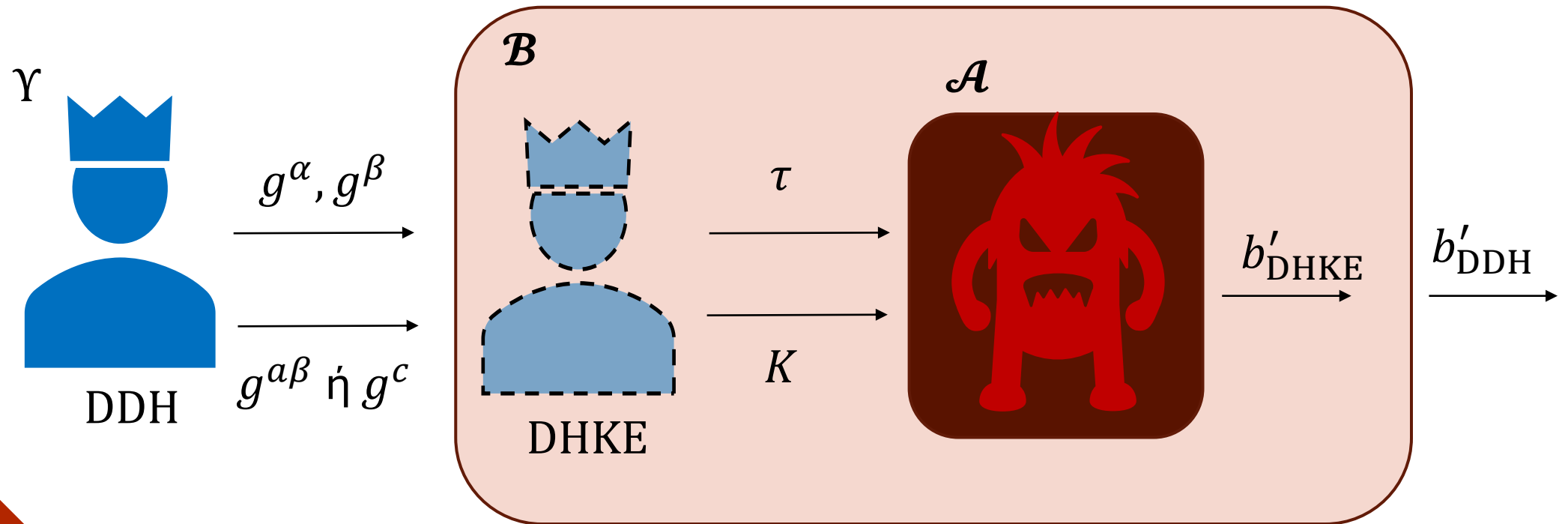
Απόδειξη Έστω ότι DHKE μη ασφαλές. Τότε υπάρχει αντίπαλος $\mathcal{A}$ για τον οποίον

$$Adv_{\text{DHKE}}^{\mathcal{A}}(\lambda) > \text{negl}(\lambda)$$

Θα χρησιμοποιήσουμε τον $\mathcal{A}$, ώστε να κατασκευάσουμε αντίπαλο $\mathcal{B}$ ώστε

$$Adv_{\text{DDH}}^{\mathcal{B}}(\lambda) > \text{negl}(\lambda)$$

Απόδειξη Ασφάλειας DHKE

Απόδειξη Ασφάλειας DHKE

$$\begin{aligned} Adv_{DHKE}^{\mathcal{A}}(\lambda) &= \left| \Pr[KE_{\mathcal{A}, DHKE}(\tau, K) = 1] - \frac{1}{2} \right| = \\ &= \left| \frac{1}{2} \Pr[KE_{\mathcal{A}, DHKE}(\tau, K) = 1 | b = 0] + \frac{1}{2} \Pr[KE_{\mathcal{A}, DHKE}(\tau, K) = 1 | b = 1] - \frac{1}{2} \right| = \\ &= \left| \frac{1}{2} \Pr[\mathcal{A}(g^\alpha, g^\beta, g^{a\beta}) = 0] + \frac{1}{2} \Pr[\mathcal{A}(g^\alpha, g^\beta, g^c) = 1] - \frac{1}{2} \right| = \\ &= \left| \frac{1}{2} (1 - \Pr[\mathcal{A}(g^\alpha, g^\beta, g^{a\beta}) = 1]) + \frac{1}{2} \Pr[\mathcal{A}(g^\alpha, g^\beta, g^c) = 1] - \frac{1}{2} \right| = \\ &= \left| \frac{1}{2} - \frac{1}{2} \Pr[\mathcal{A}(g^\alpha, g^\beta, g^{a\beta}) = 1] + \frac{1}{2} \Pr[\mathcal{A}(g^\alpha, g^\beta, g^c) = 1] - \frac{1}{2} \right| = \\ &= \frac{1}{2} |\Pr[\mathcal{A}(g^\alpha, g^\beta, g^{a\beta}) = 1] - \Pr[\mathcal{A}(g^\alpha, g^\beta, g^c) = 1]| \\ &= \frac{1}{2} |\Pr[\mathcal{B}(g^\alpha, g^\beta, g^{a\beta}) = 1] - \Pr[\mathcal{B}(g^\alpha, g^\beta, g^c) = 1]| = \frac{1}{2} Adv_{DDH}^{\mathcal{B}}(\lambda) \end{aligned}$$

Αν $Adv_{DHKE}^{\mathcal{A}}(\lambda) > negl(\lambda)$ τότε και $Adv_{DDH}^{\mathcal{B}}(\lambda) > negl(\lambda)$

ΑΤΟΠΟ

Η σημασία του μοντέλου – Man in the middle attacks

Ο αντίπαλος είναι ενεργός!

$$\begin{aligned} & \alpha \xleftarrow{\$} \mathbb{Z}_q \quad g^\alpha \\ & \xleftarrow{g^{b'}, b' \xleftarrow{\$} \mathbb{Z}_q} \\ & K_1 = g^{b'\alpha} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & g^b \quad b \xleftarrow{\$} \mathbb{Z}_q \\ & \xrightarrow{g^{a'}, a' \xleftarrow{\$} \mathbb{Z}_q} \\ & K_2 = g^{a'b} \end{aligned}$$

Πώς είμαι σίγουρος ότι μιλάω με αυτόν που νομίζω ότι μιλάω;
Λύση: ψηφιακές υπογραφές- ψηφιακό πιστοποιητικό (εγγύηση 'έμπιστου' τρίτου)

Πραγματικές επιθέσεις

- **Man-in-the-Middle Attacks on Lenovo Computers - Schneier on Security**
 - Προεγκατεστημένο λογισμικό Visual Discovery: προσπάθεια για εμφάνιση διαφημίσεων όχι με βάση κείμενο αλλά με βάση εικόνες
 - Παρακολούθηση δικτυακής κίνησης και μέσω https
 - Λογισμικό proxy που λειτουργεί ως MiTM Εγκατάσταση (self signed) ψηφιακού πιστοποιητικού
- **Dell apologizes for HTTPS certificate fiasco, provides removal tool - Ars Technica**